

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/36999 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 3 maart 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 februari 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 30 augustus 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 maart 2008, verzonden op 4 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt op het gemaakte bezwaar met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 30 augustus 2007 niet op zorgvuldige wijze is genomen en geen volledige heroverweging van het besluit van 27 februari 2007 inhoudt, nu de vreemdeling, ondanks een verzoek daartoe van de voorzitter van de ambtelijke hoorcommissie, niet is opgeroepen door een arts van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) voor een spreekuuronderzoek. Daartoe voert de staatssecretaris aan dat het BMA een spreekuuronderzoek niet noodzakelijk achtte, nu in de bezwaarfase geen (nieuwe) medische feiten en omstandigheden naar voren zijn gebracht die dit rechtvaardigen.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 2 november 2005 in zaak nr. 200505188/1; JV 2005/473), is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan – in dit geval - de staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de staatssecretaris daarop in beginsel bij het nemen van het desbetreffende besluit afgaan.

De enkele omstandigheid dat de vreemdeling niet door de adviserende arts is gezien, leidt niet tot het oordeel dat het onderzoek onzorgvuldig of onvolledig is geweest. Dat de voorzitter van de ambtelijke hoorcommissie het BMA heeft verzocht om de vreemdeling, gelet op diens

algehele lichamelijke en geestelijke toestand tijdens de hoorzitting, op te roepen voor een spreekuuronderzoek, maakt dit niet anders, nu genoemde voorzitter niet de deskundigheid bezit die vereist is om de noodzaak van een spreekuuronderzoek te kunnen beoordelen en de verantwoordelijkheid voor beantwoording van de vraag of een dergelijk onderzoek noodzakelijk of wenselijk is bij de betrokken arts ligt. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De grief slaagt.

2.2. In grief 2 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het advies van het BMA (hierna: het advies) onvoldoende inzichtelijk is omdat er (onder meer) niet uit af te leiden is bij wie informatie is opgevraagd, voorts niet blijkt welke vragen eventueel aan de behandelaars zouden zijn gesteld en met name niet inzichtelijk is of er recente informatie van de behandelaars van de vreemdeling bij de oordeelsvorming is betrokken. Daartoe voert de staatssecretaris aan dat uit het advies duidelijk blijkt van welke informatie gebruik is gemaakt.

2.2.1. Het advies vermeldt de naam en hoedanigheid van degenen die de informatie hebben verstrekt die aan het advies ten grondslag ligt. Ook de datum waarop de informatie is verstrekt wordt vermeld. Voor zover het informatie betreft die door de vreemdeling in de procedure is gebracht, is de rechtbank bekend met die informatie en de vraagstelling. De brief van de huisarts die door de vreemdeling in de bezwaarprocedure is ingebracht is aan het BMA voorgelegd en heeft geen aanleiding gegeven tot een aanvullend advies, omdat deze geen nieuwe informatie bevat. Andere informatie van behandelaars is door de vreemdeling in de bezwaarprocedure niet overgelegd. Voor zover informatie door het BMA bij de behandelaars is opgevraagd en deze geen deel uitmaakte van het dossier waarover de staatssecretaris beschikt, kon de rechtbank die informatie en de vraagstelling desgewenst opvragen en aldus in haar beoordeling betrekken. De omstandigheid dat de informatie waarop het advies is gebaseerd niet in dat advies zelf is opgenomen, brengt gelet op het voorgaande niet met zich dat het advies onvoldoende inzichtelijk is.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 3 maart 2008 in zaak nr. 07/36999;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

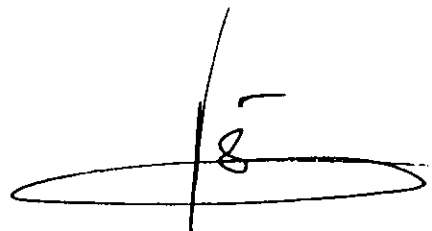
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 oktober 2008

210.
Verzonden: 1 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB07/56999

Datum uitspraak: 3 maart 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. C.J. Looijen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 20 juni 2006 heeft eiser een aanvraag gedaan tot het wijzigen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "studie" in de beperking "ondergaan van een medische behandeling danwel op grond van bijzondere individuele omstandigheden". Bij besluit van 27 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

Daartegen heeft eiser op 20 maart 2007 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 30 augustus 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 27 september 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 21 januari 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. E.M. Plantje.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Onder verwijzing naar het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 7 februari 2007 en de brief van het BMA van 14 augustus 2007 stelt verweerder zich op het standpunt dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden genoemd in artikel 3.46, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (verder: Vb 2000). Immers, volgens het BMA-advies is Nederland niet het meest aangewezen land voor het ondergaan van de medisch noodzakelijke behandeling en kunnen de medische klachten in het land van herkomst behandeld worden. Blijkens het BMA-advies zijn er voor de klachten waar eiser aan leidt, een depressie met angst- en paniekaanvallen en suikerziekte in het land van herkomst voldoende behandelmogelijkheden aanwezig, zodat er geen sprake hoeft te zijn van een medische noodsituatie. Volgens verweerder hoeft de feitelijke toegankelijkheid van een medische behandeling niet betrokken te worden bij de beoordeling van de aanvraag.

3. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser komt uit Afghanistan en behoort tot de Hazara bevolkingsgroep. Eiser is met zijn familie in 1998 gevlucht naar Rusland. Daar is eiser met zijn vader gescheiden geraakt van zijn moeder en zus. De gedwongen scheiding en de gebeurtenissen in Afghanistan hebben ertoe geleid dat eiser getraumatiseerd is en onder behandeling staat.

Eiser stelt dat verweerder het besluit onzorgvuldig heeft genomen nu er slechts op basis van schriftelijk advies een besluit is genomen. Eiser is van mening dat hij persoonlijk door een arts had moeten worden onderzocht, dit was ook toegezegd door de voorzitter van de hoorcommissie tijdens de hoorzitting. Eiser is volledig afhankelijk van anderen, en is van mening dat er geen adequate hulp is in Afghanistan. Eiser heeft reeds tijdens de bezwaarschriftprocedure aangegeven dat hij niet alleen gelaten kan worden omdat hij zonder hulp zou verdwalen en gedesoriënteerd zou zijn. Er is sprake van een posttraumatische stress-stoornis en er is een risico op een diabetisch coma, er ontbreekt concentratie en er is naar de mening van eiser een zodanig risico dat hij zelfs in Nederland niet zelfstandig kan functioneren of in staat kan zijn om plaatsen te bereiken om door medici behandeld te worden. Hij is in sterke mate afhankelijk van zijn familie hier in Nederland. Ter zitting heeft eiser aangegeven dat de medicatie voor zijn suikerziekte nog steeds niet goed is ingesteld. Ter onderbouwing van zijn standpunt heeft eiser diverse medische verklaringen ingebracht zoals onder meer een brief van de Gelderse Roos van 13 november 2007, en een brief van de huisarts van eiser van 8 mei 2007.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor

het verblijf is toegestaan. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking verband houdend met het doel waarvoor hij wil blijven.

6. Ingevolge artikel 3.46, eerste lid, van het Vb 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking verband houdend met het ondergaan van een medische behandeling worden verleend, indien Nederland naar het oordeel van de Staatssecretaris het meest aangewezen land is voor het ondergaan van een noodzakelijke medische behandeling en de financiering van die medische behandeling naar het oordeel van de Staatssecretaris deugdelijk is geregeld.

7. Verweerder heeft advies gevraagd aan het BMA ten aanzien van de medische problematiek van eiser. Het BMA heeft hierover op 7 februari 2007 een advies uitgebracht. Bij schrijven van 14 augustus 2007 heeft de arts van het BMA verweerder laten weten in de brief van eisers huisarts van 8 mei 2007 geen aanleiding te zien voor een aanvullend medisch advies.

8. Uit het BMA-advies van 7 februari 2007 blijkt onder meer dat eiser moe is, slaapproblemen heeft, zich niet kan concentreren op zijn studie en problemen heeft met de inprenting. Deze klachten zijn toe te schrijven aan een depressie met angst- en paniekaanvallen. Sinds 2006 lijdt eiser tevens aan suikerziekte. Uit het advies blijkt dat zonder behandeling van de suikerziekte een medische noodsituatie op korte termijn te verwachten is. Het BMA concludeert echter dat er in het land van herkomst op het niveau van de medicatievoorziening Ketoconazol beschikbaar is en dat psychische behandeling voorhanden is in het Mental Health Hospital, het Sayed Jamaluddin Health Hospital, het Psychosocial counseling project en de psychosociale centra van caritas Germany, allen te Kabul. Behandeling van de suikerziekte is beschikbaar in het Maiwand Hospital en het Wazir Akbar Khan Hospital, beiden te Kabul. Voorts blijkt uit het BMA-advies dat eiser in staat is om te reizen mits hij zijn medicatie meeneemt en continueert tijdens de reis. Het BMA heeft op 14 augustus 2007 nog verklaard dat naar aanleiding van een brief van de huisarts van eiser K. Bülbul van 8 mei 2007 geen aanleiding gezien wordt om een aanvullend medisch advies te geven.

9. De rechtbank is van oordeel dat verweerder het bestreden besluit niet op zorgvuldige wijze heeft genomen. Daartoe is het volgende redengevend. Uit het verslag van de hoorzitting van 25 april 2007 blijkt dat de voorzitter van de hoorcommissie heeft aangegeven dat hij het BMA wil vragen om eiser persoonlijk te onderzoeken, en dat hij de verklaring van de huisarts omtrent de straatvrees zal toesturen naar het BMA. Onder de gedingstukken bevindt zich voorts een brief van 30 mei 2007 van de voorzitter van de hoorcommissie aan het BMA, waarin hij het BMA verzoekt om eiser - mede gelet op de algehele lichamelijke en geestelijke toestand van eiser tijdens de hoorzitting - op te roepen voor een spreekuuronderzoek. De rechtbank stelt vast dat eiser niet is opgeroepen voor een spreekuuronderzoek door een arts van het BMA. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder desgevraagd medegedeeld dat eiser niet is opgeroepen door het BMA, omdat dit niet aan de voorzitter van de hoorcommissie is om dit te bepalen. De rechtbank volgt verweerder hierin niet. Daartoe overweegt de rechtbank dat uit artikel 7:11, lid 1, van de Awb, volgt dat een heroverweging van het primaire besluit volledig dient te zijn en in beginsel moet plaatsvinden met in achtname van alle op dat moment aangedragen feiten en omstandigheden. De voorzitter van de hoorcommissie was kennelijk van oordeel dat de heroverweging noopte tot nader onderzoek. Nu dit niet is gebeurd, heeft geen volledige heroverweging plaatsgevonden, zodar het bestreden besluit wegens strijd met de artikelen 7:11, eerste lid, en 3:2 van de Awb geen stand kan houden.

10. Met betrekking tot het BMA-advies van 7 februari 2007 overweegt de rechtbank nog het volgende. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft onder meer in haar uitspraak van 25 juli 2006 (JV 2006/351) overwogen, dat een door verweerder aan een besluit ten grondslag gelegd advies van het BMA, een deskundigenadvies is ten behoeve van de uitoefening van verweerders bevoegdheden. Daartoe dient een dergelijk advies op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de beoordeling van een aanvraag in beginsel van zulke adviezen uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

11. De rechtbank is van oordeel dat het BMA-advies onvoldoende inzichtelijk is, omdat er (onder meer) niet uit af te leiden is bij wie informatie is opgevraagd. Voorts blijkt niet welke vragen eventueel aan de behandelaars zouden zijn gesteld. Met name is niet inzichtelijk of er recente informatie van de behandelaars van eiser bij de oordeelsvorming is betrokken. Uit het BMA-advies blijkt dat er met name kennis is genomen van stukken die eiser reeds bij de aanvraag van 20 juni 2006 heeft gevoegd. In dit verband merkt de rechtbank nog op dat de gemachtigde van eiser bij brief van 1 juni 2007 verweerder heeft laten weten dat de sociaal-psychiatrisch verpleegkundige E. Bossink heeft aangegeven dat - hoewel uit het BMA-advies iets anders lijkt te volgen - bij hem door het BMA geen informatie was ingewonnen.

12. Verweerder heeft ter zitting om aanhouding verzocht om bij het BMA navraag te doen bij welke behandelaars van eiser informatie is opgevraagd. Gelet op hetgeen de rechtbank hierboven onder rechtsoverweging 9. heeft overwogen, ziet de rechtbank geen aanleiding om dit verzoek te honoreren.

13. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar van de zijde van eiser tegen in is gebracht behoeft, gelet op bovenstaande, geen verdere bespreking nu eiser daar geen procesbelang bij heeft.

14. Gelet op het bovenstaande is het beroep gegrond. Het bestreden besluit komt voor vernietiging in aanmerking. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank ziet verder aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb, de voorziening te treffen dat geen uitzetting van eiser zal plaatsvinden tot vier weken na de te nemen beslissing op bezwaar. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Registratienummer: AWB07/36999

5

De beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 30 augustus 2007;

draagt verveerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

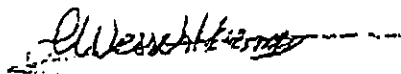
verbiedt de uitzetting van eiser tot vier weken nadat de te nemen beslissing op bezwaar aan hem is bekendgemaakt;

veroordeelt verveerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644, --, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die dit bedrag dient te betalen aan de griffier van deze nevenzittingsplaats, waarvoor verveerder een nota zal worden toegestuurd;

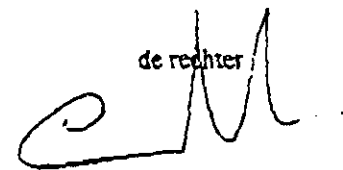
wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om aan eiser € 143,--, te betalen ter vergoeding van het door hem betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 3 maart 2008 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP
04 MRT 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 1 APR 2008	
ZAAKNR.	2302
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. A.R.J. Maas,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
van 3 maart 2008
met kenmerk AWB 07/36999

Inzake:
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. C.J. Looijen
advocaat te Zetten
met IND-kenmerk 0308-12-0607

Procesvertegenwoordiging
Den Bosch

Postbus 118, 5201 AC
's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
mr. L. Verheijen
Tel. 079 -888 80 58

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 3 maart 2008, verzonden op 4 maart 2008, met kenmerk AWB 07/36999 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 30 augustus 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 20 juni 2006 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het wijzigen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw onder de beperking "studie" in de beperking "het ondergaan van een medische behandeling".
- 2.2. Bij besluit van 27 februari 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Op 20 maart 2007 heeft verweerder tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4. Bij besluit van 30 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

3.1. Grief 1

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder het bestreden besluit niet op zorgvuldige wijze heeft genomen. (...) De rechtbank volgt verweerder hierin niet. (...) De voorzitter van de hoorcommissie was kennelijk van oordeel dat de heroverweging noopte tot nader onderzoek. Nu dit niet is gebeurd, heeft geen volledige heroverweging plaatsgevonden, zodat het bestreden besluit wegens strijd met de artikelen 7:11, eerste lid, en 3:2 van de Awb geen stand kan houden."

3.3. Grief 2

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 11 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat het BMA-advies onvoldoende inzichtelijk is, omdat er (onder meer) niet uit af te leiden is bij wie informatie is opgevraagd. Voorts blijkt niet welke vragen eventueel aan de behandelaars zouden zijn gesteld. Met name is niet inzichtelijk of er recente informatie van de behandelaars van elser bij de oordeelsvorming is betrokken. Uit het BMA-advies blijkt dat er met name kennis is genomen van stukken die elser reeds bij de aanvraag van 20 juni 2006 heeft gevoegd. In dit verband merkt de rechtbank nog op dat de gemachtigde van elser bij brief van 1 juni 2007 verweerder heeft laten weten dat de sociaal-psychiatrisch verpleegkundige E. Bosman heeft aangegeven dat - hoewel uit het BMA-advies iets anders lijkt te volgen - bij hem door het BMA geen informatie was ingewonnen."

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 14 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

4.1. Ad grief 1

- 4.2. Een advies van het BMA is volgens vaste jurisprudentie een deskundigenadvies aan de Staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de Staatssecretaris bij de beoordeling van aanvragen in beginsel van dat advies uitgaan.

Zie

- AbRS 30 september 2003, nr. 200304603/1 (productie 2);
- AbRS 24 mei 2005, nr. 200500221/1 (productie 3).

- 4.3. De deskundigheid van BMA heeft onder meer betrekking op de wijze waarop het medisch onderzoek wordt uitgevoerd. De rechtbank heeft miskend dat het BMA bij uitstek de aangewezen organisatie is om te bepalen of een vreemdceling in persoon gezien dient te worden ten einde goed te kunnen adviseren. Zulks blijkt ook uit het protocol van het BMA van februari 2007 (hoofdstuk 3), hierin is het volgende opgenomen:

"In die gevallen waarin de medische adviseur een eigen oordeel noodzakelijk acht, dan wel van mening is de voor beantwoording van de vraagstelling relevante informatie te kunnen verkrijgen door betrokkene zelf te onderzoeken, kan hij betrokkene doen oproepen op het spreekuur. Persoonlijk onderzoek van betrokkene zal met name plaatsvinden, indien de medische informatie van behandelaars:

- onvolledig
- niet actueel of
- niet consistent is.

Indien de arts van BMA persoonlijk onderzoek noodzakelijk acht, wordt betrokkene schriftelijk opgeroepen voor het spreekuur van BMA.

Het verzoek van de voorzitter van de ambtelijke hoorcommissie d.d. 30 mei 2007 kan niet opgevat worden als iets anders of meer dan een verzoek. Op dit verzoek heeft het BMA, zijnde de deskundige, blijkens de telefoonnotitie van 5 juni 2007 geantwoord dat het aan het BMA is om te bepalen of spreekuuronderzoek noodzakelijk is en dat onderzoeken van verweerder in persoon niet aangewezen is nu er in de bezwaarfase geen nieuwe (medische) feiten en omstandigheden naar voren zijn gebracht die dit rechtvaardigen. Dit oordeel alsmede het oordeel, gegeven bij brief van 14 augustus 2007, bevat voldoende informatie om tot een volledige heroverweging van de aanvraag te komen. De rechtbank heeft zulks miskend.

Ad grief 2

- 4.4. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het BMA-advies onvoldoende inzichtelijk is. Uit het advies blijkt duidelijk dat in december 2006 en januari 2007 informatie is verkregen van L.M. van der Hoek, psycholoog en K. Bülbul, huisarts. Dit zijn ook de twee artsen die genoemd staat op de toestemmingsverklaring medische gegevens (Model M35A). Daarnaast is bij de advisering door BMA gebruik gemaakt van de bij de nota om advies van BMA van 16 november 2006 gevoegde beschelden. Zo is, blijkens de nota van BMA van 7 februari 2007, ook gebruik gemaakt van het schrijven van E. Bossink, sociaal-psychiatisch verpleegkundige van 9 juni 2006. Dat deze persoon niet door het BMA benaderd is in verband met de gevraagd advisering kan worden verklaard door het feit dat deze persoon niet vermeld stond op het formulier M35A. Het BMA was derhalve niet bevoegd bij deze hulpverlener informatie op te vragen, de rechtbank heeft zulks miskend. Dat uit het advies niet blijkt welke vragen er aan de behandelaars zijn gesteld kan niet tot de conclusie leiden dat de Staatssecretaris het BMA-advies niet zonder nadere toelichting aan het besluit ten grondslag heeft mogen leggen. Voorts merkt de Staatssecretaris

op dat indien de rechtbank geïnformeerd wenste te worden over de onderliggende stukken van het BMA-advies, het op de weg van de rechtbank had gelegen om deze stukken bij de Staatssecretaris op te vragen. De rechtbank heeft zulks miskend.

5. Conclusie

- 5.1. De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 30 augustus 2007 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 1 april 2008

Gemachtigde.

mr. A.R.J. Maas, gemachtigde

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesverantwoordiging
Postbus 118, 6201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 -888 30 58
telefax 073-888 32 30*